

Villa Anita (Casa del carrer Major de la Floresta número 28)

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Carrer Major de la Floresta, número 28
Emplaçament La Floresta

Coordenades:

Latitud: 41.442024663526
Longitud: 2.0746294293327
UTM Est (X): 422697
UTM Nord (Y): 4588241

Classificació

Número de fitxa 08205 - 866
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Eclecticisme
Segle XX
Any 1928
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 2784607DF2828D0001DL
Autoria de la fitxa Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)
Data de registre de la fitxa: dc., 05/10/2024 - 12:30
Autoria de la darrera revisió: Oficina de Patrimoni Cultural
Data de la darrera revisió: dc., 26/11/2025 - 15:50

Descripció

Xalet d'estil eclèctic amb elements classicistes, construït l'any 1928. Consta de planta subterrània i planta baixa, amb teulada a dos vessants, de teula àrab.

La façana principal presenta una composició simètrica en base a tres obertures, la central emfasitzada per un petit porxo davant l'entrada. El portal és amb llinda recta. Queda aixoplugat per aquest porxo, sota una teulada d'un vessant suportada per arquitraus que van des de la façana fins a unes columnes amb capitell d'ordre jònic. A cada costat del portal hi ha una finestra de llinda recta, amb jardineres a l'ampit i un frontal de rajola decorada. Totes les obertures tenen persianes de llibret. La façana és arrebossada. A l'eix vertical del portal conté un espirall de ventilació del sostremort. El ràfec és un llistó motllurat, i el coronament queda ressaltat per un pinyó de mitja circumferència.

A l'esquerra hi ha un cos afegit que arriba fins al passatge, amb parament arrebossat i una finestra a la façana principal tancada amb reixa. La teulada d'aquest cos és a tres vessants.

Història

Aquest xalet en particular es va construir l'any 1928.

L'actual barri de La Floresta té el seu origen com a colònia d'estiueig el gener de 1919, quan un grup de propietaris va decidir anomenar oficialment el lloc "Colònia la Floresta Pearson" i crear l'Associació de Propietaris la Floresta Pearson.

Prèviament, a finals del segle XIX, les dues masies originàries de la zona, Can Busquets i Can Llobet, van veure com els seus conreus de vinya van ser afectats per la plaga de la fil·loxera. Aquests terrenys no es van tornar a replantar i es van posar a la venda per destinar-los a la urbanització, ja que la zona coincidia amb el recorregut del futur ferrocarril elèctric que havia començat a construir-se a partir de 1912 per connectar Barcelona amb el Vallès.

Els primers anys de l'antiga colònia van estar destinats principalment a aconseguir millorar la comunicació amb Barcelona, fet que va succeir el 9 d'agost de 1925 quan es va obrir al públic el Baixador de la Floresta Pearson. L'arribada d'inversors s'evidencia en la figura de Cayetano Tarruell i Forgues, promotor de molts habitatges, dos blocs de pisos i un centre d'oci, el Gran Casino Tarruell, inaugurat el 21 de maig de 1933.

Durant les dècades del 40 i 50 la Floresta va ampliar l'oferta d'esbarjo d'estiueig amb la inauguració de la piscina i la "bolera" i, a més a més, es van aconseguir alguns serveis bàsics com l'aigua corrent, més enllumenat públic, l'ampliació de l'estació dels ferrocarrils, etc. Per altra banda, el 1951 es va posar la primera pedra de l'església de Nostra Senyora de Montserrat, que es va beneir deu anys més tard, que juntament amb la Capella de Sant Pere inaugurada l'any 1931 completen els espais de culte del barri.

De mica en mica, el creixement de la població permanent provinent de la immigració d'altres regions va anar canviant el perfil social de la Floresta. La colònia d'estiueig va deixant pas al barri. En conseqüència, la dècada dels 60 veu la creació de moltes entitats associades a l'esport, l'escoltisme i l'esbarjo en general. En paral·lel, l'any 1967 es va inaugurar la carretera de Vallvidrera, llargament reclamada, que millorà la connexió en vehicle rodat, i l'any 1969, la primera escola pública.

Els anys 70, la Floresta es va transformar en un referent per a molta gent jove que trobà la possibilitat d'experimentar els canvis d'hàbits socials i culturals que defineixen aquesta època. La conversió del Casino

Tarruell en casal autogestionat, escenari de concerts multitudinaris de música i diferents expressions artístiques, és el símbol d'aquells anys. (Text de Clàudia Arruga - Associació d'Amics de la Floresta)

